

го-то, то и огънь-тъ на живота угасне, както гасне и огънь-тъ у пещь-тъ кога и затворимъ устїе-то, или и не притуримъ гориво. Кислородъ все ся намира у въздуха, а въглеродъ и водородъ все ще ся намира за гориво, до кога-то ся храни чловѣкъ. Побръка ли ся нѣкакъ машина-та на тѣло-то, та чловѣкъ запре да ѣде, или побръкать ли му сж пицеварителны-ты орждїя, та не може да смеле и да протури изѣдено-то, то у него нѣма да ся притуря гориво за огъня на живота. Тогава тоя огънь ще ся подклажда и гори съ готово-то гориво, кое-то си е была спестила и скжтала кръвь-та въ по-охално врѣмя, сир. ще гори масть-та, сало-то что има забрано по тѣло-то, и тогава снага-та ще линѣе, ще ся топи. Слѣдъ масть-тъ и сало-то иде рядъ на мяса-та или на мышцы-ты, кои-то щжть тлѣжть доклѣ най-сѣтнѣ ся стопятъ и чловѣкъ остане, както ся казва *кожя* и *кость*. Покара ли ся това състояніе и понататѣкъ, то кръвь-та ще забере да гори что-то завърне на и самж себе си; не пристигне ли нѣкоя помощь отвънъ, то кжща-та изгори, животъ-тъ отъ нѣманіе дѣ да сѣди, изеѣли ся — чловѣкъ умрѣ.

Не ли дыханіе-то е като едно чистилице на кръвь-тъ и изворъ на животнж-тъ топлинж, то ся познава колко много трѣбува да ся позятъ орждїя-та му и да имъ ся льсти за да си вршятъ работа-та колко-то ся може по-добрѣ и повече врѣмя. За това си и чини да разглядамы едно по едно тыя орждїя спорядъ здравіе-то и хубость-тъ.

Тука най-напрѣдъ трѣбува да подкачимъ отъ носа и наистинж носъ-тъ има най-голѣмо вліяніе възъ общій образъ на лице-то, зачто-то ничто друго непогрозява лице-то толкова, колко-то грозный кроежъ на носа или отрѣзанный носъ. Така мыслили нѣкои законодавци въ старо врѣмя, за това и рѣзали носове-ты на голѣмы прѣстжпници, та съ това ги наказвали. На